

Fuerzas y Cuerpos

Paula Artés

Fuerzas y Cuerpos

Paula Artés

del 8 de setembre de 2023 al 12 de gener de 2024

Fundació Marguerida de Montferrato

C/ Pare Sanahüja 3

Balaguer 25600

973 44 56 17

info@fmm.cat

fmmontferrato@gmail.com

www.fundaciomargueridamontferrato.cat

Patronat

President: Francesc Macià

Secretari: Isaiàs Peran

Vocals: Josep Mª Puig, Josep Mª Llovet, Sebastià Mas, Judith Llovet

Gerent: Isaiàs Peran

Exposició

Direcció artística: José Carlos Balanza

Suport tècnic i Montatge: ETF

Assegurances: Axa Art

Catàleg

Obres: Paula Artés

Textos: Cristina Goberna Pesudo y Paula Artés

Traducció: Txema Martínez

Fotografies: Paula Artés y ETF

Disseny i Maquetació: José Carlos Balanza

Edició

Fundació Marguerida de Montferrato

Impressió

Gráficas Isasa

Dipòsit legal: L 649-2023

ISBN: 978-84-09-53273-5

Imprès a la U.E.

© Dels textos, els autors

© D'aquesta edició, Fundació Marguerida de Montferrato

© De les fotografies, els autors

<i>La importancia de nada</i>	
Cristina Goberna Pesudo	10
<i>La importància de res</i>	
Cristina Goberna Pesudo	22
<i>I així va començar tot</i>	
Paula Artés	34
<i>Y así empezó todo</i>	
Paula Artés	40
<i>Mapejat de quartels operatius</i>	46
Espais dels quartels	54
Fuerzas y Cuerpos (Fotollibre)	56
41°27'24.1"N 1°57'34.6"E	63
41°24'20.9"N 2°09'52.6"E	64
41°24'22.0"N 2°09'53.3"E	65
41°24'21.3"N 2°09'53.0"E	66
41°27'21.5"N 1°57'34.9"E	67
41°43'37.1"N 1°48'54.6"E	68
41°24'21.6"N 2°09'50.7"E	69
41°18'15.5"N 2°04'51.5"E	70
41°17'27.2"N 2°04'24.5"E	71
41°18'14.3"N 2°04'50.7"E	72
41°24'20.9"N 2°09'52.5"E	73
<i>Desxifrat d'ideologia</i>	78
<i>Zoom in</i>	80
<i>L.2/86: Enregistrament de les competències de la Guàrdia Civil</i>	86
41°18'10.6"N 2°04'43.2"E	92
41°18'40.2"N 2°05'26.0"E	97
41°18'40.0"N 2°05'26.5"E	98
41°18'40.1"N 2°05'26.3"E	99
Biografia	102

Fundació Marguerida de Montferrato

Les fotografies que configuren l'exposició de Paula Artés, *Fuerzas y Cuerpos*, a la Fundació Marguerida de Montferrato, donen testimoni de dos fets que s'interrelacionen entre si en un esdeveniment únic –en una narració que s'estén a través d'una història a la que no podem accedir–.

El primer d'aquests dos fets queda registrat mitjançant la materialitat del que s'ha fotografiat: dependències, símbols, mobiliari, ordinadors, roba, objectes personals, maquinària, vestits especials per a treballs específics... coses que, en definitiva, conformen paisatges vàlids i suficients per ells mateixos, però paisatges que criden l'atenció per la seva buidor, alhora que donen proves evidents que estaven habitats moments abans de cadascuna de les fotografies que Paula Artés va fer d'aquells llocs.

Llocs buits que, degut a la percepció obtinguda a causa del que evidencia cadascun d'ells de ser l'escenari d'una activitat que per algun motiu desconegut ha quedat suspesa i també al pressentiment que una mica després d'haver estat fotografiats tornaran a ser ocupats pels qui allà i fins aquell moment venien desenvolupant la seva feina, fan pensar, per exemple, que les imatges d'alguna de les persones que apareixen a les fotografies fotografiades per Paula Artés revelen allò que falta: els homes i les dones que, possiblement, van ocupar abans, o ocuparan quan la fotògrafa amb la seva càmera se n'hagi anat, aquests espais.

L'absència d'aquestes persones, que intuïm ocultes, mentre es produeix la fotografia, és el segon fet del qual dona testimoni l'obra de Paula Artés: la invisibilitat: allò que no veiem, però que en l'existència del qual hem de creure precisament per la seva qualitat d'invisible i que les seves fotografies certifiquen amb absoluta precisió en capturar i fixar *allò que és*.

Vist tot el que mostra *Fuerzas y Cuerpos*, podria ser que entenguéssim que l'abans esmentada inaccessibilitat a aquest únic succés es degui, en aparença, a la impossible correlació entre la materialitat i la invisibilitat del fotografiat, però precisament és la connexió entre ambdues el que estableix l'estranya i de vegades quotidiana relació que sempre existeix entre allò activat i allò activador. Aquest fonament potser podria ser l'essència de *Fuerzas y Cuerpos* de Paula Artés: el cos (la matèria) activat per la força (l'invisible) que conté, com a mitjà (màquina, sistema, cos, individu, societat...) per produir la conseqüència tangible de la voluntat que els uneix.

Des de la Fundació Marguerida de Montferrato agraïm a Paula Artés aquesta exposició, *Fuerzas y Cuerpos*, que no mostra el que la invisibilitat no deixa veure, però sí, allò que és.

10) *La importancia de nada*

Cristina Goberna Pesudo

Julio 2023, Barcelona

INTRODUCCIÓN

En la colección de fotografías que componen la obra *Fuerzas y Cuerpos* de la artista Paula Artés, parece a primera vista que no hay nada: Se presentan una serie de espacios genéricos vacíos de personal, que en principio podrían pertenecer a una amplia colección de usos diversos sin especificar.

Sin embargo en cuanto vemos las fotografías en su conjunto, apreciamos que el mensaje está tanto dentro de las imágenes como fuera. Es más, sus ausencias están llenas de intención. De hecho, podemos afirmar que la obra *Fuerzas y Cuerpos* se enmarca en la tradición artística de la "ausencia" o "borrado" como material con significado de la obra.

"Un coup de dés jamais n'abolira le hasard", Marcel Broodthaers, 1969

La ausencia o borrado como instrumento constituyente de obras de arte ya sea plásticas, de literatura o cine, tiene una larga trayectoria histórica. Podemos citar a Marcel Broodthaers cuyo trabajo en algunas obras está construido sobre cimientos no ambiguos de

12) referencias conocidas o errores, que transforma de forma que el espectador tenga que hacer un ejercicio de interpretación. En *Un Coup de dés Jamais N'abolira le Hasard*, toma el libro del mismo nombre del poeta simbolista Stéphane Mallarmé publicado en el año 1897 y tacha su texto conservando el diseño de las páginas. El resultado evoca a los documentos oficiales hechos público por parte de los gobiernos para que no quede revelada información que consideran peligrosa, confidencial o que puede poner en riesgo la seguridad nacional.

La obra *Fuerzas y Cuerpos* actúa de forma similar, al sacar de la escena la información más simbólica, es decir, a los usuarios de los espacios que retrata y fotografiar una colección de lugares vacíos extrañamente familiares.

IMAGINARIOS LLENOS

“Los caballos negros son.
Las herraduras son negras.
Sobre las capas relucen
manchas de tinta y de cera.
Tienen, por eso no lloran,
de plomo las calaveras.
Con el alma de charol
vienen por la carretera.
Jorobados y nocturnos,
por donde animan ordenan
silencios de goma oscura
y miedos de fina arena.
Pasan, si quieren pasar,
y ocultan en la cabeza
una vaga astronomía
de pistolas inconcretas.

(...)

La ciudad libre de miedo,
multiplicaba sus puertas.
Cuarenta guardias civiles
entran a saco por ellas.
Los relojes se pararon,
y el coñac de las botellas
se disfrazó de noviembre
para no infundir sospechas.
Un vuelo de gritos largos
se levantó en las veletas.
Los sables cortan las brisas
que los cascos atropellan.”

(...)

“Romance de la Guardia Civil Española”, Federico García Lorca 1928

El elemento ausente en la colección de fotografías *Fuerzas y Cuerpos* es material altamente sensible dado que en el imaginario popular, va asociado a historias de violencia desde su fundación.

La Guardia Civil Española fue fundada en 1844 con el objetivo de mantener el orden y la seguridad pública en las zonas rurales del país. Sin embargo, su influencia trascendió más allá de la protección rural. Uno de los acontecimientos más controvertidos en los que estuvo involucrada es de la Semana Trágica de Barcelona (1909) durante la cual se produjeron disturbios y protestas en la ciudad en respuesta a la llamada a filas de reservistas para participar en la guerra de Marruecos. La Guardia Civil tuvo un papel destacado en la represión de los disturbios, lo que llevó a una dura represión y un saldo trágico de víctimas. Tras el alzamiento militar del General Francisco Franco que acabó en Guerra Civil (1936-

- 14) 1939), la Guardia Civil fue una de las fuerzas principales del bando franquista, apoyándolo tanto en su ascenso al poder como en la represión durante la época denominada como *Terror Blanco* o en el resto de la dictadura. Con el fin de la misma en 1975, el cuerpo de la Guardia Civil se enfrentó al desafío de adaptarse a un sistema democrático y de respeto a los derechos humanos. Sin embargo, su presencia y actuación en algunas regiones generaron tensiones debido a su asociación con el pasado represivo y autoritario. Su historia también se ha entrelazado con el conflicto del grupo terrorista ETA (1959-2018) en el País Vasco, siendo no sólo su primera víctima en el año 1968 el guardia Civil Jose Antonio Pardines, sino también frecuente blanco de sus ataques. Durante las décadas en las que la banda terrorista estuvo en activo, la institución fue acusada de torturas a los detenidos y sujetos interrogados. Todos estos hechos han dejado una huella dolorosa y duradera en la sociedad española.

EL BORRADO COMO ACTO POLÍTICO

Removed (1999) es una obra experimental en la que la cineasta Naomi Uman borró el perfil del cuerpo femenino de cada fotograma de la película pornográfica alemana *Bettkarriere* (1972) dejando en su lugar manchas blancas de la forma de cada elemento eliminado. En el resultado quedan momentos *peekaboo*, instantes en los que se aprecian las figuras de las mujeres, por lo que su acto no suprime el placer, sino que lo refuerza. Por qué borrar cuerpos en este contexto específico? Para Uman, la pornografía tiene un papel en la sociedad, por tanto hace una crítica al género cinematográfico, ni un ataque a la mirada masculina ya que considera que el cuerpo femenino no genera deseo solamente en los hombres y el deseo de ver sexo es inter-género. Lo que Naomi Uman hace es una exploración sobre qué hace pornográfico al porno.

Fuerzas y Cuerpos actúa de una forma similar. Los guardas civiles que trabajan a diario en los espacios expuestos han desaparecido de las fotografías, los espacios son genéricos, pero aquí y allí aparecen objetos que detallan directa o indirectamente a los usuarios de estas arquitecturas. Al hacer esto, la artista no parece hacer una crítica directa al objeto

de su investigación. En vez de ello, se podría interpretar que interpela al público para que se pregunten qué hace que las arquitecturas de control relacionadas con este cuerpo del estado se consideren como algo quizás sombrío.

"Removed", Naomi Uman 1999

EL VACÍO DE OPINIÓN

El dramaturgo Paco Bezerra, cuya obra *Muero porque no muero. La Vida Doble de Teresa* fue famosamente censurada por motivos políticos y religiosos en la comunidad de Madrid en la temporada 2022, argumenta en una clase magistral titulada *En Contra de la Opinión* (Transdrama 2018) que el teatro no debe centrarse en comunicar sus ideas personales o creencias políticas. Bezerra se pregunta si estamos haciendo un teatro sin riesgo que no ponga al espectador entre la espada y la pared, si el teatro debería ser o no peligroso, si debería ser o no condescendiente con el espectador o por el contrario si debería ser un mero objeto de consumo. En su lugar, el dramaturgo explica que el teatro debe plantar

- 16) la duda en el espectador de forma que los valores naturalizados de la sociedad queden expuestos. En otras palabras, el teatro no debería convertirse en un mitin político, sino en una máquina de comprensión de lo distinto, porque entender al otro, es también amarlo, amarlo en sus contradicciones y en su diferencia.

Fuerzas y Cuerpos actúa de forma similar. Al contemplar las fotografías que componen el trabajo, nos queda una duda razonable. El trabajo se puede enmarcar en un ensayo fotográfico sobre arquitectura genérica, en un homenaje a los centros de control de la seguridad del estado o en la idea de la banalidad de la opresión.

Fuerzas y Cuerpos, Paula Artes

EL MEDIO COMO DISTRACCIÓN

El teórico canadiense Marshall McLuhan describe en su obra *The Medium is the Massage: An Inventory of Effects* (1967) como "el contenido de un medio es el pedazo jugoso de carne que lleva el ladrón para distraer al perro guardián de la mente" a lo que añade que "es típico que el contenido de un medio nos prevenga de ver su carácter". En otras palabras, lo que el medio nos dice, nos distrae de ver lo que hace - entendiendo como "medium" los medios de comunicación en un sentido amplio del término.

Fuerzas y Cuerpos podría interpretarse como algo similar. Si observamos la colección de imágenes que lo componen, vemos a primera vista espacios con poco significado que podrían pertenecer a una colección de estancias casi de cualquier negocio de vigilancia. Pero esto no sólo es aplicable a los espacios interiores que vemos en las imágenes. Los puestos del cuerpo de la Guardia Civil en muchos lugares hoy en día pasan prácticamente desapercibidos al estar localizados en puertos o aeropuertos detrás de grandes espejos, ventanillas y puertas anónimas al contrario de los cuarteles históricos que tenían y tienen un componente simbólico identitario de representación de la autoridad. Recuperando el término *Dispositif* usado por filósofo Michael Foucault como el conjunto de mecanismos físicos, institucionales y administrativos variados que eleva y mantiene el ejercicio de poder en el cuerpo social, podemos decir que la invisibilidad del medio de los lugares de trabajo del cuerpo de la Guardia Civil que presenta *Fuerzas y Cuerpos* nos distrae de la existencia del "dispositivo" que lo construye.

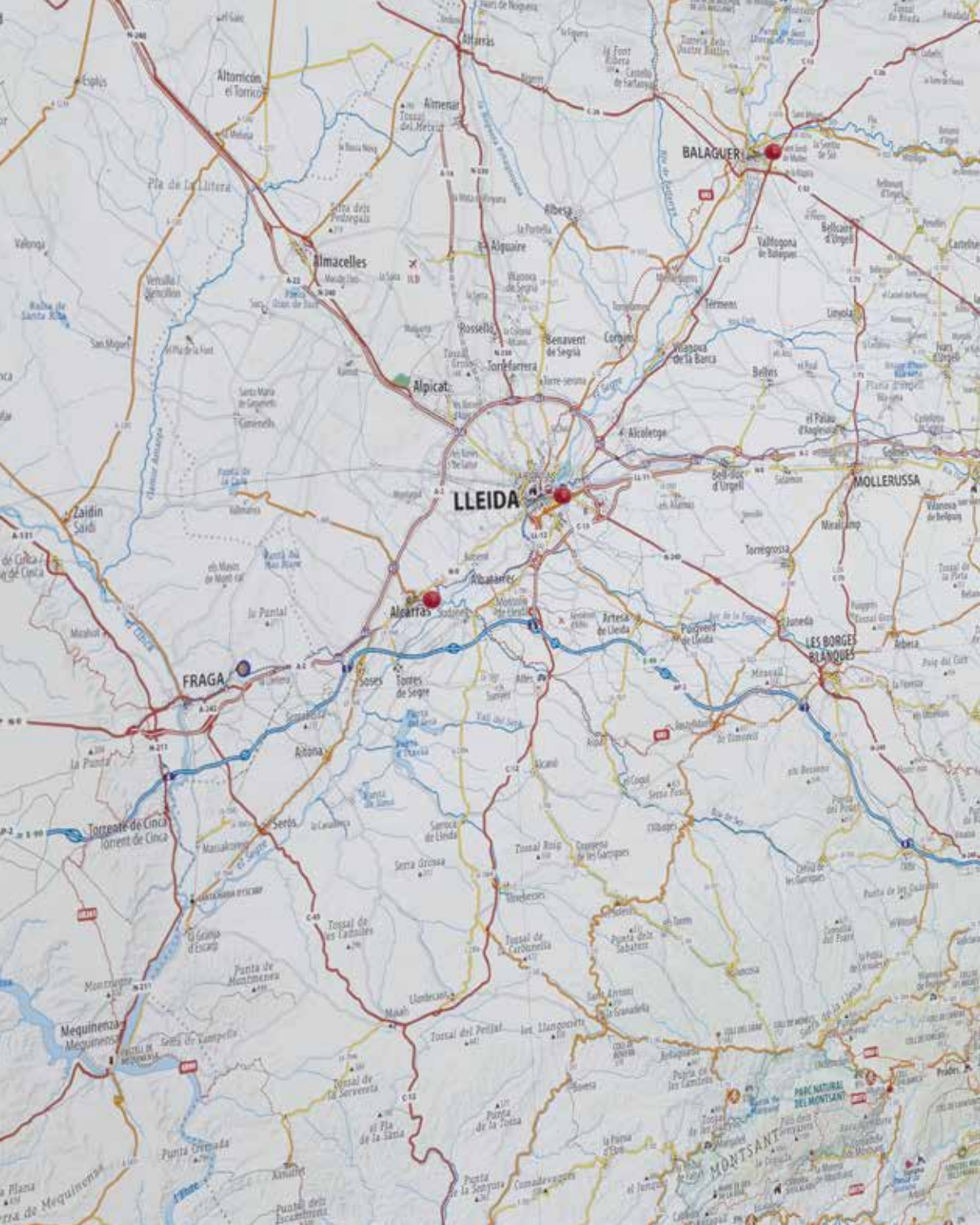

Orden de registro de la mansión de Donald Trump en Mar-a-Lago, 2023

En un momento como el actual de gran polarización política con casos de censura frecuentes por parte de determinados polos ideológicos, en el que hay una emergencia de movimientos de carácter totalitario, una gran crisis ecológica y la precarización acampa entre la población, podemos afirmar que el arte político es necesario. Así como Hans Hollein clamaba en 1968 que “Alles Ist Architektur” (todo es arquitectura), también podríamos decir que todo es política. No hay arte desvinculado de la sociedad o que no sea una toma de partido más o menos explícita, es más, toda posición supuestamente apolítica colabora de forma evidente en la destrucción del pensamiento crítico en la sociedad y por tanto a facilita la manipulación de la misma por parte de los distintos poderes. El arte, desde sus inicios, está relacionado con la construcción de la esfera de lo público y por tanto un arte que plantee dudas que nos hagan entender al *otro* en su *otredad*, que desvele las estructuras invisibles de control, que evidencie la carga simbólica histórica de espacios y cuerpos, es decir, un arte político, aunque no político-militante, es más necesario hoy que nunca. Al contemplar *Fuerzas y Cuerpos*

no sabréis a ciencia cierta la agenda ideológica de la artista, pero a cambio, descubriréis la vuestra propia.

Pasen y vean.

22) *La importància de res*

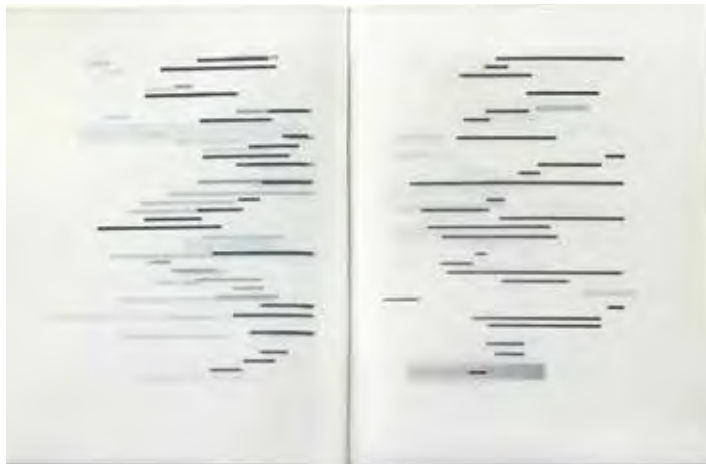
Cristina Goberna Pesudo

Juliol 2023, Barcelona

INTRODUCCIÓ

A la col·lecció de fotografies que componen l'obra *Fuerzas y Cuerpos* de l'artista Paula Artés, sembla a primera vista que no hi ha res. Es presenten una sèrie d'espais genèrics buits de personal, que en principi podrien pertànyer a una àmplia col·lecció d'usos diversos sense especificar.

Tanmateix, tan bon punt veiem les fotografies en conjunt, apreciem que el missatge és tant dins de les imatges com fora. És més, les absències estan plenes d'intenció. De fet, podem afirmar que l'obra *Fuerzas y Cuerpos* s'emmarca en la tradició artística de l'"absència" o l'"esborrament" com a material amb significat de l'obra.

"Un coup de dés jamais n'abolira le hasard", Marcel Broodthaers, 1969

L'absència o esborrament com a instrument constituent d'obres d'art ja sigui plàstiques, de literatura o cine, té una llarga trajectòria històrica. Podem citar Marcel Broodthaers, el treball del qual en algunes obres està construït sobre fonaments no ambigus de referèn-

- 24) cics conegudes o errors, que transforma de manera que l'espectador hagi de fer un exercici d'interpretació. A *Un coup de dés jamais n'abolira le hasard*, pren el llibre del mateix nom del poeta simbolista Stéphane Mallarmé publicat l'any 1897 i ratlla el text conservant el disseny de les pàgines. El resultat evoca els documents oficials fets públic per part dels governs perquè no quedi revelada informació que consideren perillosa, confidencial o que pot posar en risc la seguretat nacional.

L'obra *Fuerzas y Cuerpos* actua de forma similar, en treure de l'escena la informació més simbòlica, és a dir, els usuaris dels espais que retrata i fotografiar una col·lecció de llocs buits estranyament familiars.

IMAGINARIS PLENS

“Los caballos negros son.
Las herraduras son negras.
Sobre las capas relucen
manchas de tinta y de cera.
Tienen, por eso no lloran,
de plomo las calaveras.
Con el alma de charol
vienen por la carretera.
Jorobados y nocturnos,
por donde animan ordenan
silencios de goma oscura
y miedos de fina arena.
Pasan, si quieren pasar,
y ocultan en la cabeza
una vaga astronomía
de pistolas inconcretas.

(...)

La ciudad libre de miedo,
multiplicaba sus puertas.

Cuarenta guardias civiles
entran a saco por ellas.

Los relojes se pararon,
y el coñac de las botellas
se disfrazó de noviembre
para no infundir sospechas.

Un vuelo de gritos largos
se levantó en las veletas.

Los sables cortan las brisas
que los cascos atropellan.”

(...)

“Romance de la Guardia Civil Española”, Federico García Lorca, 1928

L'element absent a la col·lecció de fotografies *Fuerzas y Cuerpos* és material altament sensible, ja que en l'imaginari popular va associat a històries de violència des de la seva fundació.

La Guàrdia Civil espanyola va ser fundada el 1844 amb l'objectiu de mantenir l'ordre i la seguretat pública a les zones rurals del país. Tanmateix, la seva influència va transcendir més enllà de la protecció rural. Un dels esdeveniments més controvertits en què va estar involucrada és la Setmana Tràgica de Barcelona (1909), durant la qual es van produir aldarulls i protestes a la ciutat en resposta a la crida a files de reservistes per participar a la guerra del Marroc. La Guàrdia Civil va tenir un paper destacat en la repressió dels disturbis, la qual cosa va portar a una dura repressió i un saldo tràgic de víctimes. Després de l'alçament militar del general Francisco Franco que va acabar en Guerra Civil (1936-1939), la Guàrdia Civil va ser una de les forces principals del bàndol franquista, donant-li

26) suport tant en el seu ascens al poder com en la repressió durant l'època denominada com a Terror Blanc o en la resta de la dictadura. Al final d'aquesta, el 1975, el cos de la Guàrdia Civil es va enfrontar al desafiament d'adaptar-se a un sistema democràtic i de respecte als drets humans. Tanmateix, la seva presència i l'actuació en algunes regions van generar tensions a causa de l'associació amb el passat repressiu i autoritari. La seva història també s'ha entrelaçat amb el conflicte del grup terrorista ETA (1959-2018) al País Basc, sent no només la seva primera víctima l'any 1968 el guàrdia civil José Antonio Pardines, sinó també freqüent blanc dels seus atacs. Durant les dècades en què la banda terrorista va estar en actiu, la institució va ser acusada de tortures als detinguts i individus interrogats. Tots aquests fets han deixat una empremta dolorosa i duradora en la societat espanyola.

L'ESBORRAMENT COM A ACTE POLÍTIC

Removed (1999) és una obra experimental en la qual la cineasta Naomi Uman va esborrar el perfil del cos femení de cada fotograma de la pel·lícula pornogràfica alemanya *Bettkarriere* (1972) deixant-hi taques blanques de la forma de cada element eliminat. En el resultat queden moments *peekaboo*, instants en què s'aprecien les figures de les dones, per la qual cosa el seu acte no suprimeix el plaer, sinó que el reforça. Per què esborrar cossos en aquest context específic? Per a Uman, la pornografia té un paper en la societat i per tant fa una crítica al gènere cinematogràfic, no un atac a la mirada masculina, ja que considera que el cos femení no genera desig només en els homes i el desig de veure sexe és intergènere. El que Naomi Uman fa és una exploració sobre què fa pornogràfic el porno.

Fuerzas y Cuerpos actua d'una forma similar. Els guàrdies civils que treballen diàriament als espais exposats han desaparegut de les fotografies, els espais són genèrics, però aquí i allà apareixen objectes que detallen directament o indirectament els usuaris d'aquestes arquitectures. Així, l'artista no sembla fer una crítica directa a l'objecte de la seva

investigació. En comptes d'això, es podria interpretar que interpel·la el públic perquè es preguntin què fa que les arquitectures de control relacionades amb aquest cos de l'estat es considerin una cosa potser ombrívola.

"Removed", Naomi Uman, 1999

EL BUIT D'OPINIÓ

El dramaturg Paco Bezerra, l'obra del qual *Muero porque no muero. La Vida Doble de Teresa* va ser famosament censurada per motius polítics i religiosos a la Comunitat de Madrid la temporada 2022, argumenta en una classe magistral titulada *En contra de la opinió* (Transdrama, 2018) que el teatre no s'ha de centrar a comunicar idees personals o creences polítiques. Bezerra es pregunta si estem fent un teatre sense risc que no posi l'espectador entre l'espasa i la paret, si el teatre hauria de ser o no perillós, si hauria de ser o no condescendent amb l'espectador o, al contrari, si hauria de ser un simple objecte de consum. Al seu lloc, el dramaturg explica que el teatre ha de plantar el dubte en l'es-

28) pectador de manera que els valors naturalitzats de la societat quedin exposats. En altres paraules, el teatre no s'hauria de convertir en un míting polític, sinó en una màquina de comprensió aliena, perquè entendre l'altre és també estimar-lo, estimar-lo en les seves contradiccions i en la seva diferència.

Fuerzas y Cuerpos actua de forma similar. En contemplar les fotografies que componen el treball, ens queda un dubte raonable. El treball es pot emmarcar en un assaig fotogràfic sobre arquitectura genèrica, en un homenatge als centres de control de la seguretat de l'estat o en la idea de la banalitat de l'opressió.

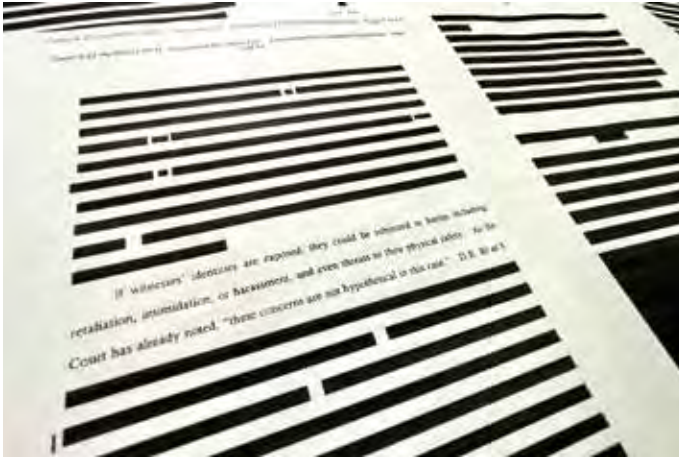
Fuerzas y Cuerpos, Paula Artés

EL MITJÀ COM A DISTRACCIÓ

El teòric canadenc Marshall McLuhan descriu a la seva obra *The Medium is the Massage: An Inventory of Effects* (1967) com "el contingut d'un mitjà és el tros suculent de carn que porta el lladre per distreure el gos guardià de la ment" i afegeix que "és típic que el contingut d'un mitjà ens previngui de veure'n el caràcter". En altres paraules, el que el mitjà ens diu ens distreu de veure el que fa –entenen com a *mèdium* els mitjans de comunicació en un sentit ampli del terme.

Fuerzas y Cuerpos podria interpretar-se com una cosa similar. Si observem la col·lecció d'imatges que el componen, veiem a primera vista espais amb poc significat que podrien pertànyer a una col·lecció d'estances gairebé de qualsevol negoci de vigilància. Però això no només és aplicable als espais interiors que veiem a les imatges. Els posts del cos de la Guàrdia Civil en molts llocs avui dia passen pràcticament desapercebuts en estar localitzats en ports o aeroports darrere de grans miralls, finestretes i portes anònimes, al contrari de les casernes històriques, que tenien i tenen un component simbòlic identitari de representació de l'autoritat. Recuperant el terme *dispositif* utilitzat pel filòsof Michel Foucault com el conjunt de mecanismes físics, institucionals i administratius variats que eleva i manté l'exercici de poder en el cos social, podem dir que la invisibilitat del lloc de treball de la Guàrdia Civil que presenta *Fuerzas y Cuerpos* ens distreu de l'existència del "dispositiu" que el construeix.

30) LA IMPORTÀNCIA DE L'ART POLÍTIC

Ordre d'escorcoll de la mansió de Donald Trump a Mar-a-Lago, 2023

En un moment com l'actual de gran polarització política amb casos de censura freqüents per part de determinats pols ideològics, en què hi ha una emergència de moviments de caràcter totalitari, una gran crisi ecològica i la precarització s'escampa entre la població, podem afirmar que l'art polític és necessari. Així com Hans Hollein clamava el 1968 que "Alles ist Architektur" (tot és arquitectura), també podríem dir que tot és política. No hi ha art desvinculat de la societat o que no sigui una presa de partit més o menys explícita, és més, tota posició suposadament apolítica col·labora de forma evident en la destrucció del pensament crític a la societat i per tant facilita la manipulació per part dels diferents poders. L'art, des dels inicis, està relacionat amb la construcció de l'esfera pública i per tant un art que plantegi dubtes que ens facin entendre l'altre en la seva alteritat, que reveli les estructures invisibles de control, que evidencii la càrrega simbòlica històrica d'espais i cossos, és a dir, un art polític, encara que no politicomilitant, és més necessari

avui que mai. En contemplar *Fuerzas y Cuerpos* no sabreu del cert l'agenda ideològica de l'artista, però a canvi descobrireu la vostra pròpia.

Passeu i vegeu-ho.

MONTSENY

GRANOLLERS

BARCELONA

MATARÓ

COSTA DEL MARESME

Lloret de Mar

Pineda de Mar

Canet de Mar

Arenys de Mar

Calella

Sant Pol de Mar

Caldes d'Estrac

Vilassar de Mar

Premià de Mar

Badalona

St. Adrià de Besòs

Montgat

Aiguafreda

Castell de Vilatorrada

Castell de Sant Joan

Castell de Sant Jordi

Castell de Sant Pere

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Sant Celoni

Sant Andreu de Llavaneres

Sant Vicenç de Montalt

Arenys de Munt

Sant Isidre de Vallalta

Sant Cebrià de Vallalta

Montmajor

Montornès del Valles

Argenteu

Cabrils

Vilassar de Mar

Premià de Mar

el Masnou

Montgat

Aiguafreda

Castell de Vilatorrada

Castell de Sant Joan

Castell de Sant Jordi

Castell de Sant Pere

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Tordera

Palafolls

Malgrat de Mar

Santa Susanna

Maçanet de la Selva

Vidreres

Sils

Arbúcies

Breda

Hostalric

Fogars de la Selva

Montoliu de la Selva

Montornès del Valles

Argenteu

Cabrils

Vilassar de Mar

Premià de Mar

el Masnou

Montgat

Aiguafreda

Castell de Vilatorrada

Castell de Sant Joan

Castell de Sant Jordi

Castell de Sant Pere

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Maçanet de la Selva

Vidreres

Sils

Arbúcies

Breda

Hostalric

Fogars de la Selva

Montoliu de la Selva

Montornès del Valles

Argenteu

Cabrils

Vilassar de Mar

Premià de Mar

el Masnou

Montgat

Aiguafreda

Castell de Vilatorrada

Castell de Sant Joan

Castell de Sant Jordi

Castell de Sant Pere

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Maçanet de la Selva

Vidreres

Sils

Arbúcies

Breda

Hostalric

Fogars de la Selva

Montoliu de la Selva

Montornès del Valles

Argenteu

Cabrils

Vilassar de Mar

Premià de Mar

el Masnou

Montgat

Aiguafreda

Castell de Vilatorrada

Castell de Sant Joan

Castell de Sant Jordi

Castell de Sant Pere

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Maçanet de la Selva

Vidreres

Sils

Arbúcies

Breda

Hostalric

Fogars de la Selva

Montoliu de la Selva

Montornès del Valles

Argenteu

Cabrils

Vilassar de Mar

Premià de Mar

el Masnou

Montgat

Aiguafreda

Castell de Vilatorrada

Castell de Sant Joan

Castell de Sant Jordi

Castell de Sant Pere

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Maçanet de la Selva

Vidreres

Sils

Arbúcies

Breda

Hostalric

Fogars de la Selva

Montoliu de la Selva

Montornès del Valles

Argenteu

Cabrils

Vilassar de Mar

Premià de Mar

el Masnou

Montgat

Aiguafreda

Castell de Vilatorrada

Castell de Sant Joan

Castell de Sant Jordi

Castell de Sant Pere

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

Castell de Sant Joan de Vilatorrada

A N I

34) *I així va començar tot*

Paula Artés

En la proposta d'exposició em van demanar un text personal pel catàleg. Unes pàgines experiencials, les entranyes de tot. Li he donat moltes voltes, i penso que aquest ha de ser íntegrament de les interioritats del projecte. Diferenciar-lo dels textos teòrics i conceptuals.

Per què existeix la policia?

D'aquesta pregunta tan genèrica i ambigua neix el 2014 aquest projecte. Crec fermament que aquest inici de carrera va establir les bases de la meva pràctica artística. Seguiré deixant l'anècdota de la meva motivació en realitzar la carrera de fotografia per la intimitat. Però sí que us dic que estava a anys llum dels objectius que tinc actualment. I, en part, aquest gir d'inquietuds és conseqüència de descobrir autores com Taryn Simon i del que és la pràctica d'autor en la fotografia contemporània.

Des de ben petita que tinc inquietuds en totes les qüestions que travessen el poder, el control i la política. En començar la carrera de fotografia el 2014, vaig descobrir que les meves dues passions es podien fusionar i crear art des d'aquesta posició. En aquest precís moment és quan vaig decidir que faria política des d'aquí.

I així va començar tot.

Recordo renecs a casa, de petita, de les discussions que el meu pare tenia amb la Guàrdia Urbana. I suposo que alguna part de la seva crítica al sistema se'm va impregnar. I, ho vaig accentuar amb escriure.

És per això que quant a primer de carrera, la Tanit Plana em va preguntar quin projecte volia fer, el meu cap va connectar amb tots aquells renecs. I per les diverses circumstàncies vaig topar-me amb la Guàrdia Civil.

Tenia 18 anys, i pensava que el fet de desconèixer el poder que realment tenia aquest cos policial potser era cosa generacional. Aquí entren pares, familiars, amics més grans, professors, i no, no era generacional, era de sistema. Tothom creia que aquest cos ja no existia ni tenia competències a Catalunya. Una carta des de la universitat, unes reunions i uns cafès més tard, el 2016, vaig rebre, per fi, l'autorització tan desitjada.

Podia accedir a les diverses casernes de la Guàrdia Civil a Catalunya. No volia demorar-ho molt, així que després de la Setmana Santa de 2016 va començar la meva expedició. I

36) durant 15 dies saltejats i sempre acompanyada pel mateix Guàrdia Civil i el seu cotxe, vam anar rondant per les diverses casernes; Sant Andreu de la Barca, Travessera de Gràcia, Sant Pau, Aeroport, Port, Manresa, entre d'altres. Sense ni una revisió fotogràfica i només amb una petita crítica i retret de què no fotografiés aquell espai tan lleig.

El meu subconscient va treballar durant tot el projecte per marcar també una estètica. Tant és així, que diversos dies dels quals vaig transitar per les seves instal·lacions vaig anar amb uns texans verds i una jaqueta color verd Guàrdia Civil.

Espai posterior a la paret de la Sala de tir amb diverses bales a terra.

I tot passant per un seguit de despropòsits, posant-me el trage dels TEDAX, vestir-me de Guàrdia Civil (cosa que és il·legal segons l'article 402 del Codi Penal) per passar més àgils els controls de l'aeroport, pujar en una antiga llanxa de narcotraficants re-logotipada a Guàrdia Civil i navegar fins la zona del Maremagnum de Barcelona i veure i saludar la tripulació del iot del Berlusconi.

D'aquesta forma i amb aquest procés, neix el projecte "Fuerzas y cuerpos", el qual inicialment es va titular L.2/86, en referència a la llei que conté les competències que tenen les Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado.

El projecte neix amb una pregunta molt ambígua, però ràpid es transforma i es construeix una investigació i qüestionament sobre com som controlats.

La invisibilitat com a control i com a sistema operatiu policial.

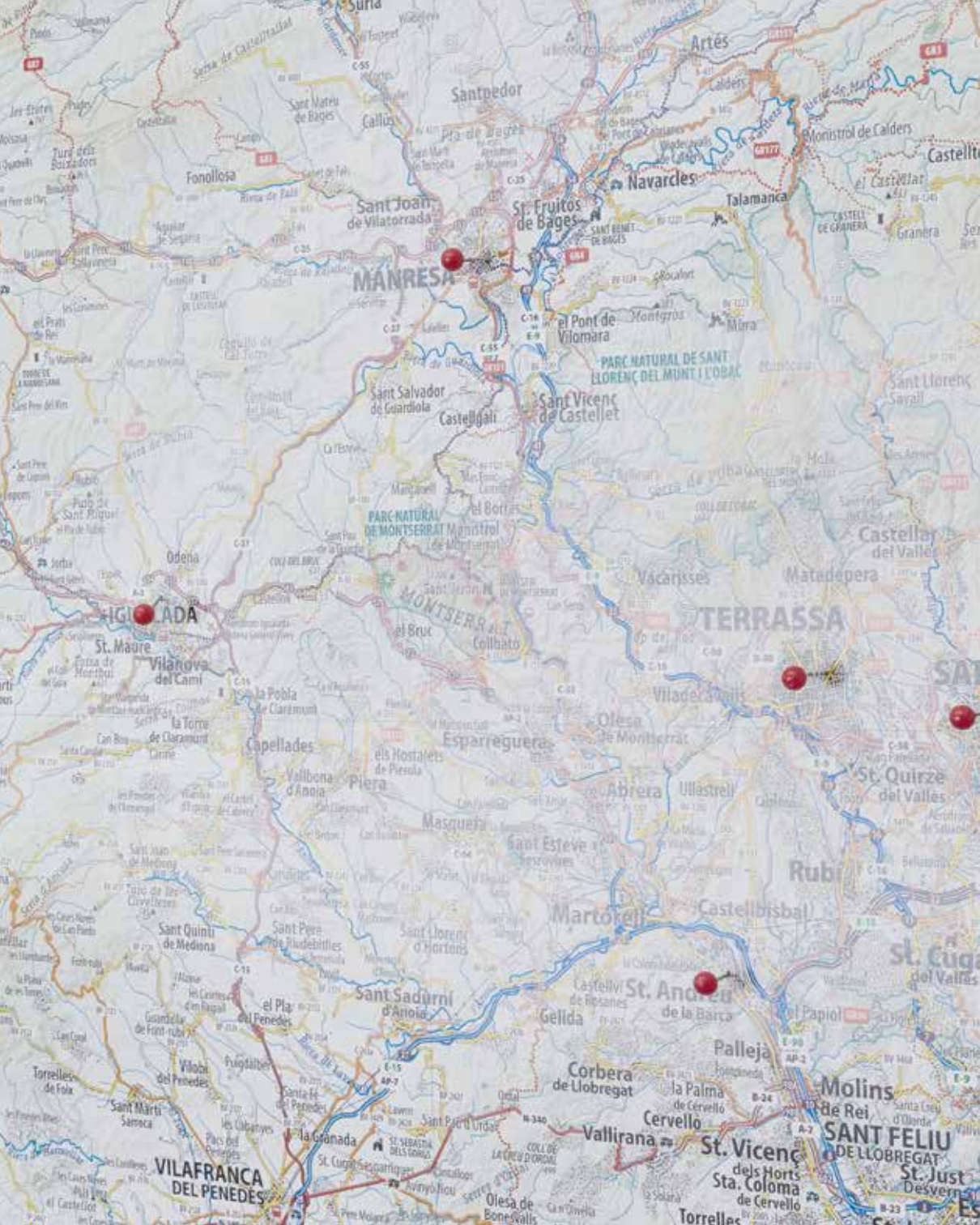
Fotografia proposada pels Guàrdies Civils que m'acompanyaven per l'aeroport de Barcelona.

Sabem que aquest cos policial existeix a Catalunya, però no el veiem ni en coneixem la funció. Quan aquests són invisibles és quan són operatius, la invisibilitat els hi atorga el control.

Aquest és un sistema aplicat arreu del món. S'utilitza la invisibilitat com a sistema de control i operativitat. Un dels eixos principals del capitalisme actual és el control, i el control dels Estats s'exerceix, entre d'altres, des del poder de les forces policials.

És des d'aquí des d'on som controlats, des d'aquesta opacitat de la qual en desconeixem l'interior i el funcionament.

MANRESA

IGUALADA

TERRASSA

MONTSENY

SANT SADURNI D'NOYA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

SANT FELIU DE LLOBREGAT

ST. VICENÇ DELS HORTS

ST. JUST DESVERN

VALLIRANA

GELIDA

MARTORELL

SANT ESTEVE D'ENNY

ESPARREGUERA

VILADERAVALS

VACARISSES

SANT VICENÇ DE CASTELLET

EL PONT DE VILOMARA

NAVARCES

ST. FRUITS DE BAGES

SANT PEDOR

ARTÈS

ST. MAURE

ODENA

LA TORRE DE CLARAMUNT

LA TORRE DE CLARAMUNT

LA TORRE DE CLARAMUNT

LA TORRE DE CLARAMUNT

LA TORRE DE CLARAMUNT

LA TORRE DE CLARAMUNT

ST. CUGUERS DEL VALLES

RUBÍ

ST. QUIRZE DEL VALLES

CASTELLAR DEL VALLES

MATADERA

SANT LLORENÇ SAVALL

CASTELLAR DEL VALLES

CASTELLAR DEL VALLES

CASTELLAR DEL VALLES

CASTELLAR DEL VALLES

CASTELLAR DEL VALLES

CORBERA DE LLOBREGAT

LA PALMA DE CERVELLO

PALLEJA

MOLINS DE REI

ST. VICENÇ DE LA BARÇA

CASTELLVÍ DE ROSAS

CASTELLVÍ DE ROSAS

CASTELLVÍ DE ROSAS

CASTELLVÍ DE ROSAS

CASTELLVÍ DE ROSAS

CASTELLVÍ DE ROSAS

CASTELLVÍ DE ROSAS

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

LA GRANADA

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

ST. JUST DESVERN

40) *Y así empezó todo*

Paula Artés

En la propuesta de exposición me pidieron un texto personal para el catálogo. Unas páginas experienciales, las entrañas de todo. Le he dado muchas vueltas, y pienso que este tiene que ser íntegramente de las interioridades del proyecto. Diferenciarlo de los textos teóricos y conceptuales.

¿Por qué existe la policía?

De esta pregunta tan genérica y ambigua nace en 2014 este proyecto. Creo firmemente que este inicio de carrera estableció las bases de mi práctica artística. Voy a seguir dejando la anécdota de mi motivación en realizar la carrera de fotografía para la intimidad. Pero sí que os puedo decir que estaba a años luz de los objetivos que tengo actualmente. Y, en parte, este giro de inquietudes es consecuencia de descubrir autoras como Taryn Simon y de lo que es la práctica de autor en la fotografía contemporánea.

Desde pequeña que tengo inquietudes en todas las cuestiones que atraviesan el poder, el control y la política. En el momento de empezar la carrera de fotografía al 2014, descubrí que mis dos pasiones se podían fusionar y crear arte desde esta posición. En ese preciso instante es cuando decidí que haría política desde aquí.

Y así empezó todo.

Recuerdo reniegos en casa, de pequeña, de las discusiones que mi padre tenía con la guardia urbana. Y supongo que alguna parte de su crítica al sistema se me impregnó. Y, lo acentué con creces.

Es por esto que cuando en primero de carrera, Tanit Plana me preguntó que proyecto quería hacer, mi cabeza conectó con todos estos reniegos. Y por las distintas circunstancias me topé con la guardia civil.

Tenía 18 años, y pensaba que el hecho de desconocer el poder que realmente tenía este cuerpo policial, quizá era cosa generacional. Aquí entran mis padres, familiares, amigos mayores, profesores, y no, no era generacional, era de sistema. Todo el mundo creía que este cuerpo ya no existía ni tenía competencia en Catalunya. Una carta desde la universidad, unas reuniones y unos cafés más tarde, al 2016, recibí, por fin, la autorización tan deseada.

Podría acceder a los distintos cuarteles de la Guardia Civil en Catalunya. No quería demorarlo mucho, así que después de la semana santa de 2016 empezó mi expedición. Y

42) durante 15 días salteados y siempre acompañada por el mismo guardia civil y su coche, fuimos merodeando por los distintos cuarteles; Sant Andreu de la Barca, Travessera de Gracia, Sant Pau, Aeropuerto, Puerto, Manresa, entre otros. Sin ni una revisión fotográfica y solo con una pequeña crítica y reproche de que no fotografiara ese espacio tan feo. Mi subconsciente trabajó durante todo el proyecto para marcar también una estética. Tanto es así, que distintos días de los que estuve transitando por sus instalaciones fui con unos tejanos verdes y una chaqueta color verde guardia civil.

Espacio posterior a la pared de la Sala de tiro con varias balas en el suelo.

Y todo pasando por una serie de despropósitos, vestirme de Guardia Civil para pasar más ágil los controles del aeropuerto (cosa que es ilegal según el artículo 402 del Código Penal), subirme en una antigua lancha de narcotraficantes rellogotipada a Guardia Civil y navegar hasta la zona del Maremagnum de Barcelona y ver y saludar a la tripulación del yate de Berlusconi.

De esta forma y con este proceso, nace el proyecto "Fuerzas y cuerpos", el cual inicialmente se tituló L.2/86, en referencia a la ley que contiene las competencias que tienen las Fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado.

El proyecto nace con una pregunta muy ambigua, pero rápidamente se transforma y se construye una investigación y cuestionamiento sobre como somos controlados.

La invisibilidad como control y como sistema operativo policial.

Fotografía propuesta por los Guardias Civiles que me acompañaban en el momento de visitar los trajes y el personal especializado de los TEDAX.

Sabemos que este cuerpo policial existe en Catalunya, pero no lo vemos ni conocemos su función. Cuando estos son invisibles es cuando son operativos, la invisibilidad les otorga el control.

Este es un sistema de seguridad aplicado alrededor del mundo. Se utiliza la invisibilidad como sistema de control y operatividad. Uno de los ejes principales del capitalismo actual es el control, y el control de los Estados se ejerce, entre otros, desde el poder de las fuerzas policiales.

Es desde aquí desde donde somos controlados, desde esta opacidad de la cual desconocemos el interior y el funcionamiento.

48) *Mapejat de quartels operatius*

Mapa y marcadors

110,4 x 105,6 cm

2023

41°27'23.9"N 1°57'33.5"E	41°24'20.8"N 2°09'52.8"E
41°17'25.5"N 2°04'20.9"E	41°21'03.6"N 2°09'27.1"E
41°27'22.0"N 1°57'35.4"E	41°18'10.6"N 2°04'43.2"E
41°27'22.4"N 1°57'34.8"E	41°27'22.0"N 1°57'35.6"E
41°27'27.4"N 1°57'29.7"E	41°18'10.7"N 2°04'35.0"E
41°21'03.9"N 2°09'26.6"E	41°24'21.2"N 2°09'51.0"E
41°27'26.3"N 1°57'29.2"E	41°22'38.0"N 2°10'08.6"E
41°18'10.5"N 2°04'34.5"E	41°24'21.3"N 2°09'51.0"E
41°18'15.5"N 2°04'51.5"E	41°24'21.0"N 2°09'52.9"E
41°43'37.1"N 1°48'54.6"E	41°24'21.6"N 2°09'50.7"E
41°27'21.6"N 1°57'35.5"E	41°20'03.2"N 2°10'12.9"E
41°24'20.9"N 2°09'52.6"E	41°43'35.6"N 1°48'56.5"E
41°24'21.3"N 2°09'52.7"E	41°27'22.4"N 1°57'34.6"E
41°27'21.5"N 1°57'34.9"E	41°27'23.9"N 1°57'34.0"E
41°22'38.3"N 2°10'09.5"E	41°21'02.8"N 2°09'26.9"E

41°18'11.2"N 2°04'42.0"E	41°24'20.9"N 2°09'52.5"E
41°24'21.2"N 2°09'52.2"E	41°18'11.6"N 2°04'43.8"E
41°27'21.8"N 1°57'34.8"E	41°27'23.8"N 1°57'34.3"E
41°27'22.3"N 1°57'35.5"E	41°43'36.7"N 1°48'57.5"E
41°20'03.0"N 2°10'12.7"E	41°24'21.6"N 2°09'51.2"E
41°18'14.3"N 2°04'50.7"E	41°21'03.9"N 2°09'26.9"E
41°18'40.0"N 2°05'26.5"E	41°22'38.3"N 2°10'09.1"E
41°18'40.1"N 2°05'26.3"E	41°24'21.6"N 2°09'53.6"E
41°17'27.2"N 2°04'24.5"E	41°24'21.3"N 2°09'53.0"E
41°27'25.8"N 1°57'30.6"E	41°27'24.1"N 1°57'34.6"E
41°18'40.2"N 2°05'26.0"E	41°24'21.2"N 2°09'52.6"E
41°22'36.8"N 2°10'06.9"E	41°21'02.4"N 2°09'27.1"E
41°21'37.0"N 2°10'48.7"E	41°24'22.0"N 2°09'53.3"E
41°18'40.0"N 2°05'26.6"E	41°24'21.4"N 2°09'52.7"E
41°24'21.7"N 2°09'53.1"E	

Fuerzas y Cuerpos

Sabem que aquest cos policial existeix a Catalunya, però no el veiem ni en coneixem la funció. Quan aquests són invisibles és quan són operatius, la invisibilitat els hi otorga el control. Aquest és un sistema aplicat arreu del món.

Un dels eixos principals del capitalisme actual és el control i el control dels estats s'exerceix, entre d'altres, des del poder de les forces policials.

És des d'aquí des d'on som controlats, des d'aquesta opacitat de la qual en desconexem l'interior i el funcionament.

Paua d'Art

L'art des dels seus inicis, està relacionat amb la construcció de l'esfera de lo públic i, per tant, un art que planteja dubtes que ens faci entendre a l'altre en la seva *adentat*, que desveli les estructures invisibles de control; que evidenciï la càrrega simbòlica històrica d'espais i cosos, és a dir, un art polític, tot i que no polític-militant, és més necessari avui que mai.

En contemplar Fuerzas y Cuerpos no sabem de cència però l'agenda ideològica de l'artista però a canvi, descobriu la vostra pròpia.

Cristina Sobremà Pujol

56) *Espais dels quartels*

25 cm x 65 cm

Impressió Pigment Print amb Wall paper
emmarcat amb perfil negre

2023

Fuerzas y Cuerpos

Fotollibre

Tiratge: 750

ISBN: 978-84-09-08934-5

Mesures: 22 x 28 cm tancat (vertical)

Pàgines: 120

Paper: Gardapat 13 Kiara 135 g.

Enquadernació: Tapa dura cosida al fil, forrada
amb paper Fedrigoni Matèria Verdigris amb
estampació i cop sec

Guardes impreses

Textos: Oriol Fontdevila

Disseny: 3 Tipos Gráficos

Correcció i traducció: Julia Doy

pp. 58 i 59

Reverencia a sus seis cuerdas

Duques de los corrales

Tapillas de los guardas los cilindros del cuerpo

Centro Operativo de derechos

Aislamiento de las áreas expuestas e investigadas

Requisitos del cual se respaldan los procedimientos

De cómo operar el cual se respaldan los datos de una acción

Salas de desmontamiento de todas las armas

Medidor de la resistencia de las armas

Salas de espera en el ingreso de armas

Máquina que hace el DDT para armas

Armas (armas y explosivos) del DDT

Elaboración en la sala de inspección y mantenimiento

Exposición por donde circulan los oficiales designados a la seguridad de las Olimpiadas

Salas de control del puerto

Materia de la Zona central

Elementos de los GEAR

Puertas de control del puerto

Procedimientos de ingreso de los GEAR

Plata de la protección de las personas

Factor humano

Base de datos

Inspección de las dependencias

Tapajo para revisar el flujo de los vuelos en la escuela

Inspección y obtención de documentos

Área de información

Clasificación

Desmontaje en los despachos de los documentos

Puerta grande la hacia el laboratorio forense

Desmontaje en la sala donde se reciben las mercancías

Salas con una clasificación de los documentos clasificados

Detectores de explosivos

Inspección de clasificación de armas explosivas

Conexión de los despachos con la central CMB

Comandante para despachar a HJ 30-44

Polígrafo con una parte de laboratorio exterior

Traje del TEEAX para pasajeros

Traje del TEEAX para explosivos

HJ 30-44

Salas de inspección encargada por la revista de España

Edificio para el funcionamiento como comandante central del DDT

Inspección de los

Materiales para revisar las armas en la puerta de los

Equipos de seguridad en la puerta de los

Salas de control de los documentos

Revisión de los

Revisión que hace una revisión de los

Equipos donde se inspeccionan las armas con explosivos al viajar y se hacen explosivos

Inspección por personal de revisión de los

Salas de control de la seguridad del aeropuerto

Vuelos y salas de paso anterior a la sala de revisión de los

62) 12 Fotografies

- p. 63 *41°27'24.1"N 1°57'34.6"E **
- p. 64 *41°24'20.9"N 2°09'52.6"E **
- p. 65 *41°24'22.0"N 2°09'53.3"E **
- p. 66 *41°24'21.3"N 2°09'53.0"E*
- p. 67 *41°27'21.5"N 1°57'34.9"E **
- p. 68 *41°43'37.1"N 1°48'54.6"E*
- p. 69 *41°24'21.6"N 2°09'50.7"E **
- p. 70 *41°18'15.5"N 2°04'51.5"E **
- p. 71 *41°17'27.2"N 2°04'24.5"E **
- p. 72 *41°18'14.3"N 2°04'50.7"E **
- p. 73 *41°24'20.9"N 2°09'52.5"E **

Fotografies impreses en paper Fine Art Photo Rag

Muntades sobre suport rígid i emmarcat en perfil alumini noguera

Mesures 47 x 70 cm

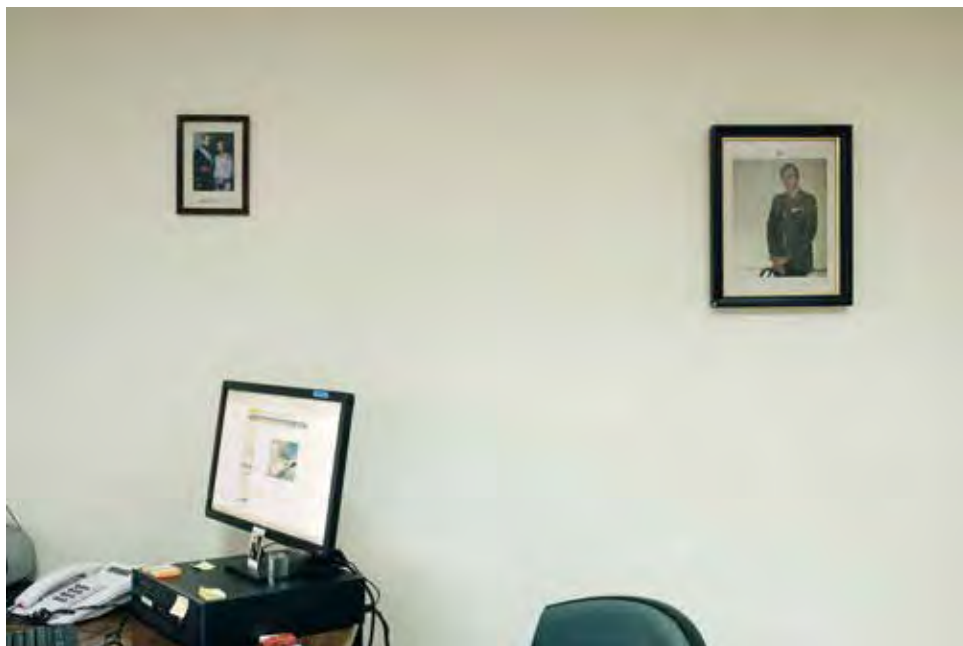
Sèrie de 4 més prova d'artista

* Col·lecció Pla Nacional de Fotografia de la Generalitat de Catalunya en dipòsit al Museu Morera de Lleida

78) *Desxifrat d'ideologia*

TV de tubo Sanyo de 14 in

Peça de video amb la transcripció del text de l'himne de la Guàrdia Civil

So amb l'àudio de l'himne de la Guàrdia Civil

80) *Zoom in*

60 fotografias de 10 x 10 cm

Impresses en Matt Fibre i amb puntes a paret

86) *L.2/86: Enregistrament de les competències de la Guàrdia Civil*

13 folis A4, 80gr.

92) Fotografia

*41°18'10.6"N 2°04'43.2"E **

Fotografia impresa en paper Fine Art Photo Rag
Muntades sobre suport rígid i emmarcat en
perfil alumini noguera
Mesura 47 x 70 cm
Sèrie de 4 més prova d'artista

* Col·lecció Pla Nacional de Fotografia de la
Generalitat de Catalunya en dipòsit al Museu
Morera de Lleida

96) **3 Fotografies**

p. 97 *41°18'40.2"N 2°05'26.0"E **

p. 98 *41°18'40.0"N 2°05'26.5"E*

p. 99 *41°18'40.1"N 2°05'26.3"E **

Fotografies impreses en paper Fine Art Photo Rag

Muntades sobre suport rígid i emmarcat en perfil alumini noguera

Mesures 47 x 70 cm

Sèrie de 4 més prova d'artista

* Col·lecció Pla Nacional de Fotografia de la Generalitat de Catalunya en dipòsit al Museu Morera de Lleida

102) Paula Artés

1996

Entre Molins de rei, Barcelona i Alentorn,
Lleida.

Paula Artés

Compromesa en donar a conèixer i qüestionar les estructures de poder i control, mostrar les entranyes, les quals estan ocultes als ciutadans. Partint d'una investigació prèvia essencial, utilitza la fotografia com excusa per accedir a aquests espais i qüestionar-los col·lectivament.

Visualitza i qüestiona els espais ocults de poder, i per tant de control.

PREMIS I SELECCIONS

2023

Ajuda del Institut Ramon Llull a la traducció d'arts visuals.

2022

Seleccionada al FULL CONTACT SCAN

Seleccionada al BIAM (Biennal Art Ciutat d'Amposta a Lo Pati)

Seleccionada al FORMA Espais d'art contemporani Balaguer.

Ajuda del Institut Ramon Llull a la mobilitat d'arts visuals.

2021

Nominada a Pla(t)form, FotoMuseum, Winterthur

Beca per a la recerca i la innovació en els àmbits de les arts visuals i del pensament de l'OSIC de la Generalitat.

Temporals ICUB amb Firma,.

Finalista de la Biennal LARVA, IEI, Lleida.

FotoNoviembre "Artistas en selección" amb el projecte Firma,

Ajudes a la Creació de VEGAP amb Cap 2: El negoci del vent.

2020

Visionats de l'Art Photo Bcn amb Firma,.

2019

Finalista amb Firma, al Premi Mallorca de Fotografia Contemporània.

Premiada en l'àmbit de producció de la Sala d'Art Jove.

LAB Fiebre Photobook amb la maqueta del llibre de Firma,.

Preseleccionada a Barcelona Producció 2019/20 a la modalitat d'Investigació.

104) 2018

II Encuentro de Creación Fotográfica d'Andalucía.

Viphoto Fest amb Firma,.

Festival Internacional de Fotografia Tijuana amb Fuerzas y cuerpos.

Unseen Dummy Award amb Fuerzas y cuerpos.

Preseleccionada a Athens Photo Festival amb Fuerzas y cuerpos.

Preseleccionada a UNZIP amb Intersecció amb el control.

2016

VI Encontro de Artistas Novos a Gaiás.

Descubrimientos PhotoEspaña.

EXPOSICIONS

2023

Fuerzas y cuerpos, Fundació Margarita Montferrato, Balaguer (inauguració 08/09)

Projecte nou, festival Panòptic, MAC Mataró (inauguració 12/05)

Firma, Museu de la Mediterrània, Torroella, Festival Mirades (24/03-23/04)

Co-comissaria de 'Registrar, mirar, recórrer', Museu de la Música, Barcelona (24/01-21/05)

2022

Firma, Museu de la Noguera, Forma. Espais d'art contemporani. (01/09-16/09)

Cap 2. Energia submergida, Lo Pati, BIAM. (05/11/22-22/01/23)

Firma, a CC Pati Llimona dins de Temporals ICUB. (05/09-28/10)

Firma, a l'UCA, Cádiz, dins de la Kursala.(08/07-23/09)

Firma, a CC Pere Pruna dins de Temporals ICUB. (17/06-28/07)

Firma, a CC Joan Oliver Pere Quart dins de Temporals ICUB. (02/05-10/06)

Firma, Mapfre Les Palmes de Gran Canària, FotoNoviembre 2021.(14/01-03/03)

2021

Fuerzas y cuerpos, Museu Morera, Lleida. Col·lecció Pla Nacional de Fotografia de la Generalitat de Catalunya, Lleida. (14/12-24/04/22)

Firma, Biennal LARVA 03, Institut d'Estudis Ilerdencs, Lleida. (16/12-20/02/22.

Firma, Mapfre La Laguna, Tenerife, FotoNoviembre 2021.(28/10-03/01/22)

Documentació autoral del procés dels artistes participants en l'exposició: "Exposar

· No exposar-se · Exposar-se · No exposar" al Centre d'Arts Santa Mònica,

Barcelona. (24/09-09/01/22)

Firma, a CC Can Basté dins d'Art Photo Bcn 2021 (10/06-31/07).

Firma, a Lumínic Festival (18/03-02/05).

2019

Belfast Photo Festival d'Unseen Dummy Award 2018 (09-30/06).

Athens Photo Festival Photobook Show amb Fuerzas y cuerpos (13/06-28/07).

PHotoEspaña. Los mejores libros de fotografía del año. (06/06-01/09).

Fuerzas y cuerpos a La Gran Maquina VI – Embarrat, Tàrraga. (25-28/05).

2018

Maqueta del fotollibre Fuerzas y cuerpos a l'Unseen Dummy Award. (21-23/09).

2017

Infraestructura Intangible a APODIDRANSKINDA de la Sala d'Art Jove com a premiada en l'àmbit de creació, Barcelona. (30/11/17-29/03/18).

Fuerzas y cuerpos a la III edició del Photogenic Festival, Barcelona. (29/09-08/10).

Maqueta del llibre Fuerzas y cuerpos a l'SCAN PHOTOBOOKS, Tarragona.

(19/10/16-08/01/17).

TAULES RODONES

2023

¿Cómo abordamos el proceso en un proyecto fotográfico?. Amb Manuela Lorante i Alex Domenech, PhotoAlicante (25/03)

No són gegants: són molins; tres investigacions sobre infraestructures i extractivisme material des de l'art. Amb Joana Moll i Azahara Cerezo, Bòlit Girona. (15/06)

FORMACIÓ

2020: Postgrau Audiovisual per fotògrafs. IDEP Barcelona.

2018: Postgrau Disseny Gràfic Professional. IDEP Barcelona.

2014 – 2018: Graduat Superior en Fotografia i creació contemporània. IDEP.

106) EXPERIÈNCIA

2023-2025: Personal de suport en el Projecte Tecnologies aplicades al Patrimoni Cultural de la UNED.

2023-Actualitat: Professora a 2n de Graduat de Fotografia a IDEP Barcelona.

2022-2023: Tutora del postgrau de Futures Management for photographers, Idep Barcelona.

2020-2023: Professora a 1r de Graduat de Fotografia a IDEP Barcelona.

2015-2017: Assistent personal i producció de la fotografia Tanit Plana.

RESIDENCIES

2023

1 mes a Lo Pati Centre d'Art de les Terres de l'Ebre, Amposta, amb la beca Bòlit Residencia Girona Creativa.

2022

3 mesos de col·laboració amb el DiS del Diari Segre, Arxiu Javelina de La Panera.

2019

1 mes al HISK, Gent, Bèlgica.

PUBLICACIONS DE FOTOGRAFIES

2018

Fotografies del projecte Fuerzas y cuerpos a Camera Austria n144º.

2015

Fotografies pel projecte de Trees, Treelines and Global Patterns a Descubrir el arte.

Nº 198.2015 i al Wall Street International.

Fotografies al full de sala de l'exposició del projecte Trees, Treelines and Global Patterns a la galeria ADN, Barcelona.

MENCIONS A MITJANS

Clavoardiendo, Viu Molins de rei, El Món, NacióDigital. VICE, Regió 7, NacióManresa, Surtdecasa Ponent, Celsona, El llaç, La Mañana, El Segre, Ua1 Lleida, Ràdio Molins de rei, TV Girona, TV Lleida, Islàndia RAC1, El Punt Avui.

Firma,
pròximament fotollibre, 2023.

Fuerzas y cuerpos
fotollibre autopublicat, 2019.

Nominada a Plat(t)form
FotoMuseum, 2021, Winterthur.

Shortlist Unseen Dummy Award
2018 amb la maqueta de Fuerzas y cuerpos.

Jordi Bernadó
Studio Management, 2019-2021.

Editorial RM
Assistent de producció, 2016-2017.

Fiebre Photobook Festival
Producció

Col·leccions
Pla Nacional de Fotografia, Generalitat de Catalunya
Dipositat al Museu Morera de Lleida.
MAPFRE Guanarterm, Illes Canàries.

fundació margherida de montferrato

art contemporani